

indrer ikke, om der er flere — har ikke villet afgive en bestemt Erklæring angaaende Andragendet under Nr. 4, men jeg indseer ikke, at Noget kan tvinge mig til at afgive en Erklæring. Seg antager, jeg har min fulde Frihed i saa Henseende. Der var for mig nogen Tvivl om, hvorvidt det var rigtig at henvise dette Andragende eller ikke; jeg troede fra først af, at det burde henvises, men jeg erholdt senere nogle Oplysninger, som svækkede min Tilbøielighed til at fremsætte et Forslag i saa Henseende. Dog var min Tvivl endnu tilstede i en vis Grad, og dette foranledigede, at jeg ikke vilde gaae saa vidt at erklære mig mod Henvisningen. Seg troer altsaa, at denne Stilling er klar nok, at jeg ikke har indstillet Noget, fordi jeg ikke har fundet mig foranlediget til at indstille Noget, men ligesaa lidt har fundet mig foranlediget til at tiltræde Fleertallets Anskuelse. Man har jo f. Ex. her i Thinget Lov til at sige: Stemmer ikke; det er i Grunden det Samme her er fæet. — Hvad Forslaget under Nr. 1 angaaer, da har jeg ikke kunnet tiltræde det. Det forekommer mig i det Hele taget, at denne Sag er for lidt oplyst for Thinget til, at det kan tage nogen Beslutning derom, og dette er Grunden til, at jeg ikke har kunnet tiltræde Forslaget. — Det glæder mig at have hørt de Udtalelser, som kom fra den ærede Ordfører med Hensyn til Forslaget under Nr. 2, idet han nemlig bemærkede, at, naar Henvisningen af det i Forslaget ommeldte Andragende ikke betød Andet fra Mindretallets Side, end at man henvillede til Ministeriet at undersøge Sagen nærmere og om mulig behandle de Vedkommende med en lignende Liberalitet, som den, der med Hensyn til andre omtrent Egestillede er viist, saa kunde Fleertallet ikke have Videre at indvende imod dette Forslag. For mit Vedkommende vil jeg sige, at jeg ikke skulde forlange bedre. Det var umuligt for os, for hvem der kun forelaa et Fællesandragende fra en heel Deel Mænd, at have en bestemt Mening om, hvorvidt det just var rigtig eller ikke rigtig at give disse dem dette yderligere Tilskud, men det forekom os paa den anden Side, at idetmindste en Deel af dem har været saa længe i Tjenesten, at de, naar

der ikke var Noget i deres øvrige Afseer, der kunde forhindre fra at give dem en Understøttelse, burde have en saadan, idet der jo var nogle, der havde tjent endogsaa ikke saa lidt over 10 Aar. Seg kan altsaa haabe, at det ærede Fleertal ikke vil stemme mod vort Forslag under Nr. 2, og jeg haaber, at de andre Medlemmer af Mindretallet omtrent villes billige denne min Udtalelse, idetmindste synes det mig, at vi paa denne Maade bedst gavne de Mænd, vi have anbefalet. — Mindretallets Forslag under Nr. 3 har jeg ikke villet tiltræde, men det er ikke, fordi jeg misbilliger den Tanke, som har ledet de Medlemmer af Udvalget, der have gjort Indstillingen; thi jeg er af den Mening, at man ligesaa godt kan have 3 som 2 Beværtningssteder i Frederiksberg Have. Naar Staten deraf kan faae en Indtægt, saa forekommer det mig at være høist ønskeligt, eftersom de offentlige Eysthaver koste Staten ikke saa faa Penge. Der er blevet sagt, at Havens Charakter skulde kunne tage Skade derved, og man har navnlig nævnt, at der kunde blive Forlystelser, som ikke vare ret passende der. Men det er jo en Selvsølge, at det maa staae i Ministeriets Magt at tage alle de Sikkerhedsbestemmelser i Contracten, som det af lige Hensyn er ønskeligt, og jeg ønsker ikke, at der skal tillades Andet, end hvad Ministeriet i saa Henseende bør tillade. Men hvorfor jeg ikke har villet tiltræde dette Andragende, er, fordi det forekom mig, at der dertil laa en Anbefaling om at lade netop den Mand, fra hvem Andragendet er fremkommet, faae sin Begjæring opfyldt, og, da jeg aldeles ikke veed Noget om, hvad det er for en Slags Mand, har jeg ikke villet tiltræde Indstillingen. Det kunde jo nemlig gjerne være, at det var en Mand, man ikke ønskede at indrømme en saadan Begjæring. Videre finder jeg ikke for mit Vedkommende Grund til at yttre.

Fallesen: Det er kun med et Par Ord, jeg vil tillade mig at henlede det ærede Udvalgs Opmærksomhed paa Andragendet Nr. 18. I den Provinds, hvorfra Andrageren er, finder der særegne Forhold Sted, som jeg troer ikke har staaet klart for det ærede Udvalg, og